

Esén:

### **Učitelj - ded.**

Šole soba je starinska,  
na prednji steni Jezus visi  
in naš učitelj sivolasi  
dober dedek se mi zdi.

Pripoveduje nam o starih časih,  
kako je ljubil polje kmet,  
ni hodil v Avstralijo ognjeno —  
brat mu bil je polja cvet.

In o divji vojski pravi nam  
premnogo žalostnih reči,  
in ko pravi, lice mu trepeče  
in oko se mu solzi.

Vrnili niso fantje jaki  
več v tihe se vasi.  
Neznani vojaki —  
nekje daleč njih grob leži.

Ni vrgel grude na učence,  
ki spé — ki spé — ki spé.  
Močijo jih jeseni  
le Jezusove solzé — —

Esén:

### **Gozd v snegu.**

Bukoo gozd v snegu spi.  
Poljublja ga vijolčasi sij —  
na jugu nizko solnce mre —  
in v mraku gozd blesti.

Kako je lep u iem snegu gozd!  
Objema debela mati noč,  
nud gozdom zoezdice žaré,  
in da tnu je spaii moč,  
jim megle sij temné.